

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่มีพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลัง ได้รับโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง ได้รับ โปรแกรมการพยาบาลองค์รวม

ตอนที่ 3 . สรุปผลลัพธ์ที่พยาบาลได้จากกลุ่มตัวอย่างภายหลัง ได้รับ โปรแกรมการพยาบาลองค์รวม

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และ อาชีพ (n=20)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	7	35
	หญิง	13	65
อายุ	15-19 ปี	6	30
	20-29 ปี	8	40
	30-39 ปี	2	10
	40-49 ปี	3	15
	50-59 ปี	1	5
ระดับการศึกษา	ไม่ได้เรียน	2	10
	ประถมศึกษา	10	50
	มัธยมศึกษา	5	25
	อนุปริญญา	2	10
	ปริญญาตรี	1	5
สถานภาพสมรส	โสด	12	60
	หม้าย/หย่า	4	20
	คู่อยู่ด้วยกัน	3	15
	คู่แยกกันอยู่	1	5
อาชีพ	ว่างงาน	2	10
	รับจ้าง	15	75
	เกษตรกร	2	10
	ค้าขาย	1	5

จากตารางที่ 3 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65 มีอายุอยู่ระหว่าง 20-29 ปี และ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 และ ร้อยละ 30 ตามลำดับ มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 และมีสภาพสมรสเป็นโสด ร้อยละ 60 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 75

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม จำนวนครั้งที่เคยพยายามฆ่าตัวตายในอดีต ประวัติพยายามฆ่าตัวตายในครอบครัว และปัญหาที่ทำให้เกิดพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย (n=20)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่เคยพยายามฆ่าตัวตายในอดีต		
ไม่เคยฆ่าตัวตายมาก่อน	12	60
เคยฆ่าตัวตายมาแล้ว 1 ครั้ง	4	20
เคยฆ่าตัวตายมาแล้ว 2 ครั้ง	1	5
เคยฆ่าตัวตายมาแล้ว 3 ครั้ง	2	10
เคยฆ่าตัวตายมาแล้ว 4 ครั้ง	1	5
ประวัติพยายามฆ่าตัวตายในครอบครัว		
มี	4	20
ไม่มี	16	80
ปัญหาที่ทำให้เกิดพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย		
ผิดหวังในเรื่องของความรัก ปัญหาหึงหวง	10	50
ผิดหวังในเรื่องของการงาน การเรียน	3	15
เกิดความขัดแย้งในครอบครัว ที่คู่ค้า ว่ากล่าว	2	10
ด้านเศรษฐกิจ รายได้ไม่เพียงพอ	2	10
เครียดจากการมีโรคประจำตัว	2	10
การตกงาน มีหนี้สิน	1	5

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่เคยฆ่าตัวตายในอดีตมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 60 และส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติพยายามฆ่าตัวตายในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 80 และพบว่าปัญหาที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย คือ ปัญหาการผิดหวังในเรื่องของความรัก และปัญหาหึงหวง คิดเป็นร้อยละ 50

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง
ได้รับโปรแกรม

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่มีพฤติกรรม
พยายามฆ่าตัวตายรายด้านและรวมทุกด้าน ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรม

พฤติกรรม การดูแลตนเอง	หลังได้รับโปรแกรม			ก่อนได้รับโปรแกรม			t
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	
การพัฒนาการรู้จัก ตนเอง	38.35	4.50	ปานกลาง	28.15	5.43	ต่ำ	8.67 [*]
การติดต่อสื่อสาร	22.10	2.46	ปานกลาง	17.35	2.99	ต่ำ	5.49 [*]
การใช้เวลา	18.50	2.72	ปานกลาง	15.35	3.09	ปานกลาง	3.04 [*]
การเผชิญปัญหา	38.80	2.74	ปานกลาง	23.45	3.84	ต่ำ	10.45 [*]
การพัฒนา ระบบสนับสนุนทางสังคม	18.05	2.87	สูง	14.10	2.61	ปานกลาง	4.80 [*]
การดูแลตนเอง ด้านจิตวิญญาณ	29.00	5.99	ปานกลาง	23.45	2.83	ต่ำ	4.46 [*]
การดูแลตนเอง ด้านร่างกาย	29.90	5.60	ปานกลาง	20.15	4.05	ต่ำ	7.08 [*]
รวม	194.70	26.88	ปานกลาง	142.00	24.84	ต่ำ	5.24 [*]

*p < .05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าระดับคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อน
ได้รับโปรแกรมพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตายมีพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมอยู่ในระดับ
ต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำเช่นกัน ได้แก่ ด้านการพัฒนาการรู้จัก
ตนเอง ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการเผชิญปัญหา ด้านการดูแลตนเองด้านจิตวิญญาณ และการ
ดูแลตนเองด้านร่างกาย ส่วนด้านการใช้เวลา และการพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม อยู่ในระดับ
ปานกลาง แต่ภายหลังการได้รับโปรแกรมพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตายมีระดับคะแนน
พฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับที่ดีขึ้น คือ ระดับปานกลาง มีเพียง
ด้านพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม ที่พบว่าอยู่ในระดับสูง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่มีพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 7 ด้าน คือ การพัฒนาการรู้จักตนเอง การติดต่อสื่อสาร การใช้เวลา การเผชิญปัญหา การพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตวิญญาณ และด้านการดูแลตนเองด้านร่างกาย โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังได้รับโปรแกรมสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับโปรแกรม ($t = 5.24, 8.67, 5.49, 3.04, 10.45, 4.80, 4.46,$ และ 7.08 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 สรุปผลลัพธ์ที่พยาบาลได้จากกลุ่มตัวอย่างภายหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม

การใช้โปรแกรมการพยาบาลองค์รวมสำหรับผู้ที่มีพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตายในการศึกษาคครั้งนี้ นอกจากจะส่งผลให้ผู้ป่วยมีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพิ่มขึ้นแล้ว หลังเสร็จสิ้นโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม ผู้ศึกษาได้เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและครอบครัวที่มีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็น ความรู้สึก ความพึงพอใจ ที่มีต่อการเข้าโปรแกรมและประโยชน์ที่ผู้ป่วยคิดว่าได้รับจากการเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ป่วยและครอบครัวได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความต้องการและความคิดเห็นร่วมกันอย่างเป็นอิสระ การพูดคุยและทำที่รู้สึกมีความเป็นกันเอง ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ได้รับการดูแลที่ครอบคลุมมากขึ้น เช่น ผู้ป่วยบอกว่า “หนูรู้สึกว่ายพยาบาลเข้าใจหนูมากมายนเลย หนูรู้สึกกล้าที่จะพูด และแสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น และเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ได้รับความรู้ ได้ข้อคิด ได้รู้วิธีการเผชิญปัญหา และเกิดความรู้สึกสบายใจขึ้น อยากกลับบ้าน คงไม่คิดทำแบบนี้อีกแล้ว”
2. ผู้ป่วยรู้สึกว่าตนเองนั้นมีคุณค่า มีพยาบาลให้ความสำคัญ มีการร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ รู้สึกว่าตนเองนั้นไม่ได้มีปัญหาเพียงคนเดียว มีความรู้สึกว่ายปัญหาเกิดขึ้นได้กับทุกคน และทุกปัญหา สามารถหาทางออกหรือแก้ไขได้ ถ้าเรารู้จักตนเอง รู้สึกว่าตนเองยังมีคุณค่าอีกที่บางครั้งอาจจะไม่ได้นึกถึง และมีสิ่งที่เป็นพลัง ยึดเหนี่ยวให้กับตัวเอง ทำให้เกิดกำลังใจที่จะต่อสู้เพื่อแก้ไขปัญหา มีวิธีการปรับเปลี่ยนความคิดแบบทางบวก สามารถนำกับไปใช้กับตนเองและ แนะนำกับผู้อื่นได้ด้วย
3. ผู้ป่วยและสมาชิกภายในครอบครัว มีความเข้าใจที่ตรงกันมากขึ้น มีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ กล้าพูดระบายความรู้สึก ไม่เก็บไว้คนเดียว มีทักษะการเผชิญปัญหาที่เหมาะสมสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้